

SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS 18-25 DE GENER DE 2025

"Ho creus, això?"
(Jn 11, 26)

GUIONS PER A LES CELEBRACIONS EUCARÍSTIQUES
O DE LA PARAULA I PER A LA PREGÀRIA
COMUNITÀRIA O PERSONAL

Comissió Interdiocesana
d'Ecumenisme i de Relacions
Interreligioses

1700è aniversari
del Concili de Nicea

“Ho creus, això?”

Jn 11,26

*La traducció al català és del Centre Ecumènic de Catalunya.
La part per a les Celebracions Eucarístiques ha estat preparada per les diòcesis de
Terrassa.
Imatge portada: Icona commemorativa del Primer Concili de Nicea.*

DL B 1053-2025

Contingut

5 **Preàmbul**

7 **Introducció: “Ho creus això?”** (Jn 11,26)

7 1. Introducció al lema de l'any 2025

11 2. Les eines que aquí us oferim

11 2.1. Per a les Celebracions Eucarístiques

12 2.2. Per a les Celebracions de la Paraula

14 3. Sugeriments

15 **Text Bíblic per a l'any 2025**

16 **I. Celebració Eucarística**

17 Dia 18 de gener de 2025

18 Dia 19 de gener de 2025

20 Dia 20 de gener de 2025

21 Dia 21 de gener de 2025

23 Dia 22 de gener de 2025

24 Dia 23 de gener de 2025

26 Dia 24 de gener de 2025

27 Dia 25 de gener de 2025

30 **II. Celebració Ecumènica de la Paraula de Déu**

30 Esquema de la celebració

36 Dia 18 de gener de 2025

37 Dia 19 de gener de 2025

39 Dia 20 de gener de 2025

40 Dia 21 de gener de 2025

42 Dia 22 de gener de 2025

44 Dia 23 de gener de 2025

45 Dia 24 de gener de 2025

47 Dia 25 de gener de 2025

50 **Algunes fites rellevants de la història de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians**

Preàmbul

PROFESSAR LA FE DE NICEA

Després de 1700 anys els cristians seguim professant la fe que va ser proclamada al Concili de Nicea (325) i confessant que creiem en un Déu Pare, ple de misericòrdia, que va enviar el seu Fill únic com a redemptor del gènere humà i que, amb la força i vida que ens atorga l'Esperit Sant, fa possible la nostra vida de fe en l'Església. El text del Símbol de la fe de Nicea començava en plural dient “creiem”, perquè només units a la comunitat cristiana podem afirmar creure en Déu.

Els cristians de les diverses Esglésies i confessions ens unim a la professió de fe de Nicea i tenim el goig de dir junts: “creiem”. Professar la mateixa fe en la Santíssima Trinitat ens uneix com a Església i ens posa en comunió de cor i de vida els uns amb els altres. Les divisions entre nosaltres impedeixen que la comunió sigui perfecta, però és certament una comunió real. La professió de la mateixa fe, juntament amb el baptisme que hem rebut, estableixen entre nosaltres uns indissolubles vincles de comunió. Tot això ens impulsa a sospirar per la unitat plena, per fer real el desig que va expressar el nostre Mestre a l'Últim Sopar/ “que tots siguin u”. Sentim la crida del Senyor per créixer en comunió entre nosaltres i per no deixar de pregar i de treballar per fer-la possible, per tal que així “el món cregui” (Jn 17, 21).

Els textos per a la Setmana de Pregària per la Unitat dels cristians, preparats pels germans i germanes de la Comunitat monàstica de Bose, conviden a renovar aquesta fe que professem. El text bíblic que han escollit per a la reflexió és el diàleg de Jesús amb Marta (Jn 11,17-27). Davant el cadàver del seu germà Llätzer, Jesús es revela com “la resurrecció i la vida”

i llença a Marta una pregunta desafiant: “ho creus això?”. Aquesta pregunta continua ressonant a les nostres orelles i ens convida a respondre-la personalment i a renovar la nostra fe en Jesucrist, la mateixa que van voler preservar els Pares del Concili de Nicea, quan, servint-se de termes tècnics propis de l'època, van dir que el Verb havia estat “engendrat, no pas creat” i que era “de la mateixa naturalesa del Pare”.

Ara bé, professar la fe de Nicea no consisteix només a recitar unes fórmules elaborades fa molts anys. Consisteix a posar tota la nostra vida a la llum d'aquesta fe. La fe és per a la vida. Vivim la fe de Nicea quan tota la nostra existència està penetrada per la convicció que Déu és el nostre Pare, ple de misericòrdia i tendresa; quan ens esforcem cada dia per seguir Jesucrist, unir-nos a Ell i configurar la nostra vida a la seva; i quan deixem que l'Esperit Sant sigui el motor de la nostra vida i obrim tota la nostra existència a la seva acció transformadora. En la mesura que vivim la gràcia que prové de Jesús, l'amor del Pare i la comunió de l'Esperit Sant (cf. 2 Cor 13, 13), anem reflectint en la nostra vida la llum que prové de Déu i que arriba també a les persones i situacions en què ens trobem.

D'aquesta manera, professem el Símbol Nicè i donem testimoni de la nostra fe. Els cristians tenim avui el repte no només de continuar professant la fe de Nicea, sinó de fer-ho junts, com a membres d'una única Església. No ens cansem mai de treballar per la unitat!

✠ Francesc Conesa Ferrer
Bisbe de Solsona

President de la Comissió interdiocesana d'ecumenisme i de
relacions interreligioses

Introducció

1. Introducció al tema de l'any 2025:

Les pregàries i reflexions de la Setmana de Pregària per la unitat dels cristians per a l'any 2025 han estat preparades pels germans i les germanes de la comunitat monàstica de Bose, al nord d'Itàlia. L'equip internacional designat conjuntament pel Dicasteri per a la Promoció de la Unitat dels Cristians i per la Comissió Fe i Constitució del Consell Ecumènic de les Esglésies per tal de revisar i finalitzar el material de la Setmana de pregària per a la unitat dels cristians 2025, s'ha reunit al monestir de Bose, a Itàlia, de l'11 al 15 de setembre del 2023. Havent estat confiada la redacció del material a la comunitat de Bose, un grup de germans i germanes de la comunitat havien preparat una primera versió dels textos. A la reunió de Bose aquest grup ha col·laborat amb l'equip internacional per finalitzar els textos. La reunió ha estat copresidida pel pastor Mikie Roberts, del Consell ecumènic de les Esglésies a Ginebra, i pel reverend pare Martin Browne, osb, del Dicasteri per a la promoció de la unitat dels cristians a Roma.

Aquest any marca el 1700 aniversari del primer concili ecumènic cristià, que va tenir lloc a Nicea, prop de Constantinoble, l'any 325 després de Crist. Aquesta commemoració ens ofereix una ocasió única de reflexionar en la fe comuna dels cristians i de celebrar-la tal com és expressada en el credo formulat en aquell concili; una fe que,

¹ Les citacions bíbliques en versió catalana reproduïdes en aquestes pàgines, han estat extretes de la Bíblia catalana, traducció interconfessional (BCI).

encara avui, resta viva i dóna fruits. La Setmana de Pregària per la unitat dels cristians 2025 és una invitació a créixer en aquesta herència comuna i a penetrar més profundament en la fe que uneix tots els cristians².

El Concili de Nicea

Convocat per l'emperador Constantí, el concili de Nicea reuní, segons la tradició, 318 pares, la major part dels quals vinguts de l'Orient. L'Església, ben just sortida de la clandestinitat i la persecució, començava a descobrir com podia ser de difícil compartir la mateixa fe en els diferents contextos culturals i polítics de l'època. Trobar un acord sobre el text del Credo significava definir els fonaments comuns essencials sobre els quals edificar comunitats locals que es reconeguessin com a Esglésies germanes, cadascuna respectant la diversitat de l'altra.

En el curs dels decennis precedents havien aparegut entre els cristians desacords que a vegades havien degenerat en greus conflictes. Aquestes diferències concernien qüestions tan diverses com: la naturalesa de Crist en relació amb el Pare, el tema d'una data única per celebrar la Pasqua i la seva connexió amb la Pasqua jueva, l'oposició a opinions teològiques considerades com herètiques, i com reintegrar els creients que havien abandonat la fe durant les persecucions dels anys precedents.

El text del Credo aprovat utilitzava la primera persona del plural: “creiem”. Aquesta forma posava l'accent en l'expressió d'una pertinença comuna. El Credo era dividit en tres parts consagrades a les tres persones de la Trinitat, seguides d'una conclusió condemnant les afirmacions

² *Els textos han estat publicats conjuntament pel Dicasteri per a la Promoció de la Unitat dels Cristians i per la Comissió Fe i Constitució del Consell Ecumènic de les Esglésies. La traducció catalana és del Centre Ecumènic de Catalunya.*

considerades com herètiques. El text d'aquest Credo fou revisat i enriquit en el concili de Constantinoble l'any 381 dC. Les condemnes hi foren suprimides. És la forma de la professió de fe que les Esglésies cristianes reconeixen avui com a Credo de Nicea-Constantinoble, sovint anomenat simplement Credo de Nicea.

Del 325 al 2025

Encara que el concili de Nicea va decretar com calcular la data de Pasqua, divergències d'interpretació ulteriors han conduït al fet que sovint la festa sigui celebrada en dates diferents a Orient i a Occident. Tot i que esperem encara el dia que tindrem altra vegada cada any una celebració comuna de Pasqua, en aquest aniversari del 2025 per una afortunada coincidència aquesta gran festa serà celebrada en la mateixa data per les Esglésies orientals i occidentals.

Durant els disset segles que han transcorregut, la significació dels esdeveniments salvadors que tots els cristians celebraran el Diumenge de Pasqua, el 20 d'abril del 2025, no ha pas canviat. La Setmana de Pregària per la unitat dels cristians és l'ocasió pels cristians d'explorar novament aquesta herència viva i de reapropiar-se-la en sintonia amb les cultures contemporànies que avui són encara més diverses que les del món cristià de l'època del concili de Nicea. Viure plegats la fe apostòlica avui no implica reobrir les controvèrsies teològiques de l'època, que han prosseguit durant segles, sinó més aviat rellegir, en la pregària, els fonaments escripturaris i les experiències eclesials que van conduir a aquell concili i a les seves decisions.

El text bíblic per a la setmana de pregària

És amb aquest esperit que ha estat triat el text bíblic de referència: Jn 11, 17-27. El tema de la Setmana “Ho creus, això?” (v. 26) s'inspira en el diàleg entre Jesús i Marta durant

la visita de Jesús a la casa de Marta i Maria a Betània després de la mort del seu germà Llàtzer, tal com és contat per l'evangelista Joan.

A principi del capítol l'evangeli diu que Jesús estimava Marta, Maria i Llàtzer (v. 5). Quan va ser informat que Llàtzer estava greument malalt va declarar que la seva malaltia “no portaria a la mort” sinó que “per ella el Fill de Déu serà glorificat” (v. 4). I es va quedar on era durant dos dies més. Quan finalment Jesús arriba a Betània, tot i que havia estat advertit que s'arriscava a ser lapidat (v. 8), “Llàtzer ja era al sepulcre des de feia quatre dies” (v. 17). Les paraules de Marta a Jesús expressen la seva decepció per la seva arribada tardana i potser contenen també una nota de retret: “Senyor, si haguessis estat aquí, no s'hauria mort, el meu germà” (v. 21). Tanmateix, aquesta exclamació és seguida immediatament d'una professió de fe en el poder salvador de Jesús: “Però, fins i tot ara, jo sé que Déu et concedirà tot el que li demanis” (v. 22). Quan Jesús li assegura que el seu germà ressuscitarà (v. 23) ella respon afirmant la seva creença religiosa: “Ja sé que ressuscitarà en el moment de la resurrecció, el darrer dia”. (v. 24). Jesús la fa anar una mica més lluny, declarant el seu poder sobre la vida i la mort i revelant-li que és el Messies: “Jo soc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que mori, viurà; i tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai més” (v. 25-26). Després d'aquesta declaració sorprenent Jesús li fa a Marta una pregunta molt directa i profundament personal: “Ho creus, això?” (v. 26).

Igual que Marta, les primeres generacions de cristians no podien restar indiferents o passius quan les paraules de Jesús tocaven el seu cor i hi penetraven. Van buscar ardentment de donar una resposta comprensible a la pregunta de Jesús: “Ho creus, això?”. Els Pares de Nicea s'esforçaren per trobar paraules que englobessin tot el misteri de l'encarnació i de la

passió, de la mort i de la resurrecció del seu Senyor. Tot esperant el seu retorn, els cristians de tot el món són cridats a testimoniar junts aquesta fe en la resurrecció que és per a ells la font d'esperança i de joia que volen compartir amb tots els pobles.

Aquest any, aniversari del concili de Nicea, la celebració ecumènica de la Paraula de Déu durant la Setmana de pregària està centrada en allò que significa creure i en l'afirmació de la fe, tant personal com comunitària; alhora “jo crec” i “nosaltres creiem”. El text bíblic del qual s'ha pres el tema de la Setmana és un desafiament que representa per a nosaltres la pregunta “ho creus, això?”. Les pregàries d'intercessió, inspirades en escrits patristics que van del segle II al VIII, són una crida a créixer en la fe i a testimoniar plegats, en el món, a Déu, Pare, Fill i Esperit Sant. Tots els participants reciten a continuació el *parenostre* i la celebració s'acaba amb un enviament.

2. Les eines que aquí us oferim:

Els delegats diocesans i directors de la Comissió interdiocesana d'ecumenisme i relacions interreligioses som conscients que, en la major part de les celebracions d'aquesta setmana de pregària, no fareu la celebració de la Paraula proposada interconfessionalment, sinó que la majoria us unireu a la pregària mitjançant la celebració eucarística. D'aquí aquests subsidis.

2.1. Per a les Celebracions Eucarístiques

Pel que pertoca a *l'eucologia* els responsables de la celebració teniu diverses opcions. Nosaltres us facilitem només una *monició d'introducció* inspirada en el comentari diari del text interconfessional, unes *invocacions per a la tercera forma*

de l'acte penitencial i un *formulari de pregària universal*. Personalitzar-ho ja depèn de la celebració de cadascú. Ni cal fer-ho servir tot, ni cal obligar-se a res del que només volen ser uns subsidis. També s'indiquen per als vuit dies les possibilitats litúrgiques opcionals i els recursos que dona el Missal. El "*tema*" *diari* pot també ajudar a orientar l'homilia en sintonia amb la pregària ecumènica.

Pel que fa al *leccionari* ens sembla millor respectar el ferial o santoral, ja que, sigui pel diumenge o les festes incloses dins la setmana, no sempre és possible seguir les lectures proposades a la celebració interconfessional. Val més reservar aquestes per a les celebracions de la Paraula (on es faci trobada interconfessional) o per a la pregària personal o de grup.

En tots aquests ajuts hi ha poc de creació i molt de recollit aquí o allà. Només volem fer el servei de donar veu i cor a la pregària per la unitat de les Esglésies cristianes fent que no l'abandonem per falta de mitjans. Gràcies a tots els qui hi han treballat abans que nosaltres!

Aquesta no és tampoc l'última adaptació. Cada Església local és irrepentible; té les seves festes, contextos, preocupacions. Una bona preparació ha de preveure-ho i donar-los-hi el seu propi lloc. Depèn dels responsables més immediats.

2.2. Per a les celebracions de la Paraula

En els actes de culte que no contemplin la celebració de l'Eucaristia, siguin interconfessionals, confessionals amb gent d'altres confessions o com a convidats, o simplement confessionals, es poden emprar els esquemes de la segona part amb les pregàries lletàniques de la primera. En aquestes celebracions sí que convé emprar i llegir els textos indicats per a cada dia.

Altres instruments, esquemes i textos de pregàries són al vostre abast a les delegacions diocesanes:

- **Barcelona:** Secretariat diocesà d'ecumenisme, c/ Sant Pau, 101, 08001 – Barcelona, Tel 933238874 – ecumenisme@arqbcn.cat
- **Eivissa:** Delegació diocesana d'ecumenisme, c/Pedro Francès, 12, 2n, 07800 – Eivissa, Tel 971312774 – ecumenismeivissa@obispadodeibiza.es
- **Girona:** Delegació diocesana d'ecumenisme, Pl. Vi, 2, 17004 – Girona, Tel 972412720 – ecumenisme@bisbatgirona.cat
- **Lleida:** Delegació diocesana d'ecumenisme, c/ de Bisbe, 1, 25002 – Lleida, Tel. 973268628 – cesca.agusti@gmail.com
- **Mallorca:** Delegació diocesana d'ecumenisme, Seminari, 4, 07001 – Mallorca, Tel. 971716592 – ecumenisme@bisbatdemallorca.com
- **Menorca:** Delegació diocesana d'ecumenisme, Ca'l Bisbe, 8, 07760 – Menorca, Tel. 971380343 – ecumenisme@bisbatdemenorca.org
- **Sant Feliu de Llobregat:** Delegació diocesana d'ecumenisme i relacions interreligioses, c/Armenteres, 35, 08980 – Sant Feliu de Llob. Tel. 936327630 – ecumenisme@bisbatsantfeliu.cat
- **Solsona:** Delegació diocesana d'ecumenisme i relacions interreligioses: Pl. Palau, 1, 25280 – Solsona, Tel. 618645242 ecumenisme@bisbatsolsona.cat
- **Tarragona:** Delegació diocesana d'ecumenisme, Pla de Palau, 2, 43003 – Tarragona, Tel. 977233412 relacions.interconfessionals@arqtgn.cat
- **Terrassa:** Delegació episcopal d'ecumenisme i relacions interreligioses, c/ Faraday, 108, 08224 – Terrassa Tel. 937880467 delegacioecumenisme@bisbatdeterrassa.org
- **Tortosa:** Delegació diocesana d'ecumenisme, c/ Cruera, 9, 43500 Tortosa, Tel. 977440700– recepcio@bisbattortosa.org
- **Urgell:** Delegació diocesana d'ecumenisme, Pati de Palau,1-5, 25700 - La Seu d'Urgell (Lleida), Tel. 973350054
- **Vic:** Delegació episcopal d'ecumenisme, c/ Santa Maria, 1 08500 – Vic, Tel. 93 883 26 55 – ecumenisme@bisbatvic.com

3. Suggeriments

3.1. Serà bo que des de les comunitats catòliques es procuri connectar amb les altres esglésies o comunitats (no catòliques) que hi ha en el territori o demarcació parroquial. És millor que aquesta visita la faci el rector o el responsable de la comunitat.

3.2. Aquesta visita pot donar la possibilitat de fer alguna celebració o acte interconfessional convidant al pastor o fidels d'aquella església, demanant una intervenció activa. Com que la iniciativa prové de l'església catòlica s'entén que l'acte es fa en aquesta església.

3.3. Si pot ser –el més ideal– de comú acord es poden fer dos actes, un a cada lloc de culte.

3.4. Si en aquell territori parroquial hi ha més esglésies no catòliques, també caldrà posar-se en contacte. Veure les possibilitats de fer més actes o un de sol que aplegui a totes les comunitats.

3.5. Si no hi ha cap acord, els catòlics poden anar en alguns dels actes de culte de les esglésies catòliques de la demarcació. És una presència senzilla que fa apropar les dues esglésies. “Si ells no vénen, hi anem nosaltres”.

3.6. Per al contingut de la celebració interconfessional, hom pot fer servir els textos oficials de la Setmana de la Unitat. Es poden triar les lectures bíbliques, utilitzant alguna de les pregàries que més s'avinguin al lema de la Setmana.

3.7. Si no es fa la celebració interconfessional, fer una celebració que segueixi la mateixa proposta del Consell Ecumènic i del Pontifici Consell Ecumènic.

3.8. En les misses, quan la normativa litúrgica ho permet, celebrar la missa votiva per la unitat dels cristians. Sempre la pregària dels fidels pot ser per aquesta noble intenció. Almenys que la pregària conclusiva sigui la de proposta del Consell Ecumènic.

*Comissió Interdiocesana d'ecumenisme
i relacions interreligioses de Catalunya i les Illes*

Text Bíblic per a l'any 2025

Jn 11, 17-27

¹⁷Quan Jesús arribà, va trobar que Llätzer ja era al sepulcre des de feia quatre dies. ¹⁸Betània és a prop de Jerusalem, cosa de tres quilòmetres, ¹⁹i molts dels jueus havien vingut a donar el condol a Marta i Maria per la mort del seu germà. ²⁰Quan Marta va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. ²¹Marta digué a Jesús:

– Senyor, si haguessis estat aquí, no hauria mort el meu germà. ²²Però, fins i tot ara, jo sé que Déu et concedirà tot el que li demanis.

²³Jesús li diu:

– El teu germà ressuscitarà.

²⁴Marta li respon:

– Ja sé que ressuscitarà en el moment de la resurrecció, el darrer dia.

²⁵Li diu Jesús:

– Jo sóc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que mori, viurà; ²⁶i tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai més. Ho creus, això?

²⁷Ella li respon:

– Si, Senyor, jo crec que tu ets el Messies, el Fill de Déu, el qui havia de venir al món.

Traducció de la Bíblia Interconfessional

I. Celebració Eucarística

“Ho creus, això?”

Jn 11, 26

Observacions

- Durant l'Octavari sempre es poden emprar els formularis de les misses votives per la unitat dels cristians. Hi ha tres formularis i estan enriquits per una doble col·lecta i també per un prefaci propi. La Missa votiva es pot dir fins i tot en el cas que s'escaigui una memòria obligatòria.
- Litúrgicament, és preferible no trencar el cicle de les lectures del temps ordinari. Si no hi ha un motiu extraordinari és millor emprar els textos litúrgics del dia, fent referència a la intenció per la Unitat dels cristians en la monició inicial i en la Pregària dels fidels. També és recomanable emprar alguns dies les pregàries eucarístiques de Reconciliació. El color dels ornaments litúrgics de la Missa votiva és el verd.
- Prenem per lema de cada dia el que proposa el text oficial. La monició inicial de l'eucaristia, l'acte penitencial i la pregària dels fidels parteixen cada dia del seu lema.
- És convenient recordar aquests dies els fidels els principis de l'ecumenisme segons el Concili Vaticà II. També els principis realment nous del magisteri del Papa Francesc sobre la qüestió.
- És bo que en les intercessions de Laudes i de Vespres s'afegeixi cada dia una petició per la unitat de l'Església.
- En moltes esglésies d'Europa s'encén un ciri davant de la imatge de la Mare de Déu per recordar l'octavari de pregària. Ella és la Mare de la Unitat.
- També és bo i convenient que de manera opcional es convidi a un dia de dejuni (especialment el divendres) per acompanyar la pregària insistent.

Dia primer

Dissabte, dia 18 de gener de 2025

La paternitat i la sol·licitud de Déu, senyor de l'univers

De Fèria. Avui, primer dia de l'octavari, estaria bé de celebrar la Missa per la Unitat dels Cristians, amb el seu prefaci (Missal Romà p. 875). O bé memòria de santa Maria en dissabte. Se suggereix el formulari de la Missa "Santa Maria, Mare de la unitat" (Misses de la Mare de Déu, núm. 38).

Monició inicial

Comencem avui, germans i germanes, l'Octavari de pregària per la Unitat dels Cristians. Déu, el Senyor de l'univers, és tan bo que ens reconeix fills seus i hi som. No podem més que agrair aquest do sublim i viure-hi d'acord. Si reconeixem i agraïm el do de la paternitat, també hem de reconèixer i agrair, com a gran do, la fraternitat/sororitat que en deriva. Demanem en aquesta eucaristia que sapiguem estimar els fills i les filles de Déu, que hem rebut de regal.

Acte penitencial

Si som fills d'un mateix Pare, som germans dels cristians i de tothom. Fixem-nos com vivim les relacions interpersonals, especialment els que ens confessem cristians. Les nostres divisions, el nostre distanciament, potser també la nostra desconfiança mútua, enterboleixen la comunió plena dels cristians. Demanem-ne perdó.

- Perquè no hem estat bons fills del nostre Pare del cel. Senyor, tingueu pietat.
- Perquè no hem estat bons germans entre nosaltres. Pare, Crist tingueu pietat.
- Perquè ens costa tant progressar en la comunió. Senyor tingueu pietat.

Que Déu, Pare de bondat, es compadeixi de nosaltres ens perdoni els pecats i ens dugui a la vida eterna... Amén.

Pregària Universal

Demanem al Senyor ens ajudi a descobrir les mancances del nostre món i ens il·lumini per a corregir-les. R/ Doneu-nos la vostra llum.

- Perquè els cristians de totes les Esglésies sapiguem descobrir plenament la novetat que proposa l'evangeli i canviem la distància educada per fraternitat càlida. Preguem...
- Perquè totes les comunitats locals siguem espais de reconciliació i de trobada fraterna per a tots el que ens confessem cristians. Preguem...
- Perquè tots els cristians de les diverses confessions visquem intensament una espiritualitat de comunió. Preguem... .
- Perquè totes les esglésies treballem esforçadament per la justícia i la veritat en un món dominat per la injustícia i la mentida al servei dels diner. Preguem....

Déu i Pare nostre; doneu-nos la vostra claror i sigueu sempre prop nostre per guarir les ferides de les nostres divisions i fer-nos progressar vers qui és la llum de manera que trobem en Ell la nostra unitat. Per Crist, Senyor nostre, Amén.

Dia segon

Diumenge, dia 19 de gener de 2025

“La creació com a obra de Déu”

Missa del diumenge, amb prefaci per als diumenges de durant l'any.
Oracions, de la missa per la unitat;

Monició inicial

Germans i germanes: El Diumenge és el dia en què totes les comunitats cristianes celebrem el memorial del Senyor Ressuscitat. La creació ha estat recreada per la humanització de Déu en la persona del Fill. L'amor infinit i gratuït de Déu és la causa de la creació del món i de la nova creació obrada per Jesucrist. Agraïm-ho i comprometem-nos a preservar i millorar la realitat i a fer-hi present l'amor de Déu.

Acte penitencial

Som conscients que l'acció humana està fent mal al medi ambient, està malmetent la creació que Déu ens ha confiat. Demanem-ne perdó.

- Perquè ens costa tant de viure fraternalment com a fills de Déu que som. Senyor, tingueu pietat.
- Perquè hem posat els interessos econòmics dels poderosos per damunt de la salut i el benestar dels més desfavorits. Crist, tingueu pietat.
- Perquè, malmetent el medi, no hem respectat la creació, que el Senyor ens ha confiat. Senyor, tingueu pietat.

Que Déu, Pare de bondat, es compadeixi de nosaltres ens perdoni els pecats i ens dugui a la vida eterna... Amén.

Pregària Universal

*Beneïm el Senyor per l'obra de la creació i demanem el seu ajut perquè sapiguem mantenir-la en bon estat. **R/ Beneït sigui el Senyor, Déu de l'univers.***

- Us lloem, Senyor, i us beneïm pel vostre amor incommovible, pels grans signes del vostre favor i per la vostra misericòrdia envers tota la creació. **R/**
- Confessem, Senyor, la vostra glòria tant en els immensos espais estrellats de l'univers com en la més petita llavor de vida. Us donem gràcies per les obres de les vostres mans i per la creació de tots els éssers humans. **R/**
- Beneït sigueu, Senyor, l'aigua que fa possible la vida, per l'aire que ens manté vius, per la terra que ens nodreix i pel foc que ens escalfa. **R/**
- Tot donant veu a tota la creació us glorifiquem i us donem gràcies, Senyor, perquè heu creat totes les coses i les revestiu de la vostra glòria. **R/**

Senyor Déu, Pare de les llums, fortifiquem els nostres cors en l'espera i l'esperança mentre que treballem per la unitat i busquem plegats l'harmonia de tota la creació. Feu que siguem llum que brilla fins al dia de la vinguda del vostre Fill en la glòria, amb tots els seus sants. Per Crist Senyor nostre. Amén.

Dia tercer

Dilluns, dia 20 de gener de 2025

L'encarnació del Fill

Missa de fèria o per la Unitat dels Cristians, amb el seu prefaci. A Mallorca solemnitat de Sant Sebastià. A Menorca i a Eivissa es pot celebrar la missa Sants Fructuós, Auguri i Eulogi o la missa per la Unitat dels Cristians, amb el seu prefaci (Missal Romà p. 875).

Monició Inicial

Germanes i germans: Déu no es limita a crear i “ja us ho fareu”. Al contrari, Déu s’implica solidàriament en l’esdevenir del món. El Fill etern s’encarna en Maria i assumeix tots límits de la condició humana, llevat del pecat. Per ell es fa un intercanvi meravellós: Déu s’humanitza i la humanitat es divinitza. No ens ho mereixem, però Jesús ens ho regala pels seus mèrits. Donem-ne gràcies.

Acte penitencial

I comencem aquesta celebració demanant perdó perquè no assumim responsablement la nostra divinització quan no ens comportem com Jesús. Les nostres divisions no són, precisament, una bona resposta a la solidaritat de Déu amb nosaltres.

- Vós, que sou el pal de paller de la humanitat, Senyor, tingueu pietat.
- Vós, que ens heu fet fills vostres només per amor, Crist, tingueu pietat.
- Vós, que ens maneu d’estimar-nos tal com Vós ens estimeu, Senyor, tingueu pietat.

Que Déu, Pare de bondat, es compadeixi de nosaltres ens perdoni els pecats i ens dugui a la vida eterna... Amén.

Pregària Universal

*Invoquem ara la misericòrdia de Déu sobre el món que sofreix. R/
Glòria a Vós Oh Crist.*

- Verb de Déu, que us heu fet carn i heu vingut a viure entre nosaltres, compartint del tot la nostra vida, fins a morir per nosaltres, us donem glòria. **R/**
- Fill de David, esperat pels justos i els profetes, que heu anunciat la bona nova als pobres, a proclamar l'any de gràcia del Senyor, us donem glòria. **R/**
- Vós heu vingut al món en la debilitat i la pobresa, amb la vostra humilitat has confós els orgullosos, us donem glòria. **R/**
- Vós, Senyor, anyell de Déu i pastor nostre, servidor de Déu i servidor nostre, cel a la terra i terra en el cel, us donem glòria. **R/**

Senyor Jesús, feu que les nostres mirades es girin vers Vós perquè caminem tots junts de les tenebres de la divisió a la llum de la plena comunió, vós que viviu i regneu pels segles dels segles. Amén.

Dia quart

Dimarts, dia 21 de gener de 2025

El misteri pasqual: la passió, la mort i la resurrecció de Jesús

A les diòcesis amb seu a Catalunya missa de la festa dels sants Fructuós. Auguri i Eulogi (a l'arxidiòcesi de Tarragona, prefaci propi). A les Illes missa de la memòria de Santa Agnès o missa per la Unitat dels Cristians, amb el seu prefaci (Missal Romà p. 875).

Monició Inicial

Benvolguts i benvolgudes: La passió, la mort i la resurrecció de Jesucrist és el moment àlgid de l'acció redemptora de Déu. Jesús viu, mor i ressuscita per fer de tota la humanitat un sol poble; i mira els cristians! Quina vergonya! En aquesta eucaristia demanem a Déu que ens ajudi a assumir responsabilitats, a donar-nos perdó sincer i a construir un futur que respongui al disseny d'unitat de Jesucrist.

A les diòcesis amb seu a Catalunya es pot afegir/

Sant Fructuós, quan era conduït cap al martiri, pronuncià les paraules: “Em cal tenir al pensament l'Església catòlica, estesa

d'Orient fins a Occident". Animats per aquestes paraules preguem per totes les comunitats cristianes del món, sense distinció de confessió. Que la visió universalista (catòlica) del bisbe Fructuós se'ns encomani.

Acte penitencial

Demanam perdó a Déu perquè no som prou agraïts a l'esforç redemptor de Jesús i al seu desig de comunió entre nosaltres.

- Perquè potser no tenint present com caldria el valor de la comunió plena entre totes les confessions cristianes, Senyor, tingueu pietat.
- Perquè no ens esforcem prou per crear vincles fraterns entre tots els cristians, Crist, tingueu pietat.
- Perquè no tenim prou present la universalitat de l'Església, Senyor, tingueu pietat.

Que Déu, Pare de bondat, es compadeixi de nosaltres ens perdoni els pecats i ens dugui a la vida eterna... Amén

Pregària Universal

*Invoquem ara la misericòrdia de Déu sobre el món que sofreix. **R/ Glòria i lloança a Vós, oh Crist Senyor nostre!***

- Beneït sigueu, oh Crist, primogènit de tota la creació: Vós, havent-vos abaixat fins a la mort heu estat coronat de glòria i de prestigi. **R/**
- Tothom al cel, la terra i sota la terra doblega el genoll davant Vós i tots els llavis reconeixen que Vós sou el Senyor. **R/**
- Cantem les vostres lloances, oh Crist, Fill estimat del Pare, perquè ens crideu a compartir la vostra resurrecció. **R/**
- Us donem gràcies en tot temps i beneïm el vostre nom perquè ens acompanyeu fidelment en el camí cap a la plena comunió entre tots els cristians. . **R/**

Senyor Déu nostre, feu-nos bons germans de tots els cristians perquè el vostre missatge de salvació sigui més creïble en el món. Per Crist Senyor nostre, Amén.

Dia cinquè

Dimecres, dia 22 de gener de 2025

L'Esperit Sant que dona la vida i la joia

Missa de la memòria de Sant Vicenç, diaca i màrtir (vermell). O missa votiva per la unitat dels cristians. (verd) amb el Pref. Propi (Missal Romà p. 877). En el cas que se celebri la memòria de sant Vicenç, es pot dir també en aquest mateix prefaci.

Monició Inicial

Germans i germanes: L'Esperit Sant acaba l'obra de Crist en el món. Jesús el promet als deixebles que els enviarà l'Esperit Sant que els recordarà tot el que ell els ha ensenyat i els ho farà entendre i parlarà per ells i a través d'ells quan calgui. Ell serà la força que ve de dalt per fer possible la missió. L'acció redemptora de Jesucrist hauria estat endebades si Ell no ens hagués fet do del seu Esperit. No entristim l'Esperit Sant amb les nostres conductes sectàries i egocèntriques, més aviat donem-li l'alegria d'una actitud de fraternitat i comunió. En aquesta celebració demanem-li que ens ajudi a anar creant comunió entre totes les confessions cristianes.

Acte penitencial

Reconeguem la misèria de les nostres divisions entre germans i la desgràcia de les desconfiances mútues i demanem-ne perdó.

- Perquè no sabem, o no volem, acceptar sense reserves el do de l'Esperit Sant, Senyor, tingueu pietat.
- Perquè no ens obrim confiadament a la relació ecumènica, Crist, tingueu pietat,
- Perquè no preguem prou per a la comunió plena de totes les confessions en l'única Església de Crist, Senyor, tingueu pietat.

Que Déu, Pare de bondat, es compadeixi de nosaltres ens perdoni els pecats i ens dugui a la vida eterna... Amén.

Pregària Universal

*Reconeixent les nostres limitacions, reconeguem el do l'Esperit Sant i agraïm-lo sincerament. Respondrem dient: **R/ Veniu Esperit Sant, aura divina.***

- Vós sou l'Esperit, que infós sobre el rostre d'Adam, vau fer de la carn humana un ésser vivent capaç de Déu. **R/**
- Vós sou l'Esperit donat pel Pare per reconèixer el nostre pecat i poder gaudir del perdó i de la gràcia. **R/**
- Vós sou l'Esperit que en la Pentecosta heu obert el camí a l'Evangelí perquè arribi a tothom. **R/**
- Vós sou l'Esperit, que inspira la nostra pregària perquè tots els cristians arribem a la plena comunió. **R/**

Déu i pare nostre, Vós ens heu revelat el vostre meravellós misteri, en la mesura que podem entendre'l; feu que acollim amb alegria el vostre Esperit, que renova la faç de la terra i ens empeny vers la unitat. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

Dia sisè

Dijous, dia 23 de gener de 2025

L'Església: comunitat de creients.

De la memòria, sant Ildefons, bisbe, o bé, Missa per a la unitat dels cristians. Les lectures de la fèria corresponent.

Monició Inicial

Germanes i germans estimats, que sigui ben present en la nostra Eucaristia la intenció de pregària per la unitat dels cristians. L'Església és “una, santa, catòlica i apostòlica” diem en la nostra professió de fe elaborada bàsicament en el concili de Nicea, del qual enguany commemorem el 1700 aniversari. La nostra situació de divisió contradiu el que creiem. Que el Senyor concedeixi la unitat a la seva

Església quan vulgui i pels mitjans que ell disposi i que nosaltres sentim el dolor i la vergonya de la separació.

Acte penitencial

Demanam la misericòrdia de Déu per a tots.

- Vós, Fill del Pare etern i de Maria de Natzaret, Senyor, tingueu pietat
- Vós, el primogènit dels germans cristians. Crist, tingueu pietat,
- Vós, espòs fidelíssim de l'església, Senyor, tingueu pietat.

Que Déu, Pare de bondat, es compadeixi de nosaltres ens perdoni els pecats i ens dugui a la vida eterna... Amén.

Pregària Universal

*Demanam amb confiança i amb insistència el do de la unitat. R/
Senyor, escolta la nostra pregària!*

- En el sepulcre buit, Vós heu confiat a les dones la notícia de la vostra resurrecció; allibereu de la por tots els missatgers de l'evangeli. **R/**
- En el camí d'Emmaús, Vós, heu explicat la llei i els profetes als deixebles desencisats; obriu els nostres esperits per tal que compreguem les escriptures. **R/**
- En l'aparició als vostres amics en el cenacle el vespre del dia de Pasqua Vós ens heu donat el do de la pau; ajudeu-nos a preservar-la amb el nostre amor mutu. **R/**
- A la vora del llac Vós heu designat Pere com a pastor del vostre ramat; sosteniu, pel vostre Esperit, els responsables de les nostres comunitats. **R/**
- Dalt de la muntanya heu reunit els deixebles dispersos abans de retornar al Pare; concediu als qui creuen en Vós la unitat en la fe i en l'amor. **R/**

Senyor Jesucrist, Vós ens heu revelat que el vostre Pare és també el nostre Pare; feu que amb l'impuls de l'Esperit Sant la vostra Església superi l'escàndol de la divisió per tal que puguem donar testimoni de comunió en la unitat de la nostra professió de fe i en l'amor del servei mutu. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

Dia setè

Divendres, dia 24 de gener de 2025

El baptisme en la mort i la resurrecció del Senyor

SANT FRANCESC DE SALES

Missa de la memòria de sant Francesc de Sales, bisbe i doctor de l'Església (blanc). Es pot dir el prefaci per la unitat dels cristians, o bé, Missa votiva per la Unitat dels cristians.(verd) amb el prefaci per la unitat dels cristians.

Monició Inicial

El Credo de Nicea acaba així: *“Confesso que hi ha un sol baptisme per al perdó dels pecats, espero la resurrecció dels morts i la vida del temps futur”*. El fet de confessar *“un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme”* afecta les relacions entre tots els batejats. El baptisme ens fa membres de l'Església, una, santa, catòlica i apostòlica; és el fonament de la comunió malgrat les tradicions i les pràctiques eclesials diferents, i malgrat, fins i tot, les enemistats entre nosaltres. Hem estat submergits en la mort de Crist per a ressuscitar amb Ell. Donem-ne gràcies.

Acte penitencial

Ens adonem que no responem prou bé a les exigències de comunió derivades del baptisme rebut i constantment actualitzat. Demanem-ne perdó.

- De les nostres mancances de fe ecumènica, Senyor, tingueu pietat.
- De les nostres mancances d'esperança ecumènica, Crist, tingueu pietat.
- De les nostres mancances de caritat ecumènica, Senyor, tingueu pietat.

Que Déu, Pare de bondat, es compadeixi de nosaltres ens perdoni els pecats i ens dugui a la vida eterna... Amén.

Pregària Universal

*Demanem amb confiança i amb insistència el do de la unitat. R/
Us beneïm, Senyor.*

- Per la vostra crida a la fe pel baptisme, per la comunió que compartim en la nova aliança, per la vostra presència en la santa Església. *R/*
- Pel testimoni dels cristians perseguits, per la seva participació en la passió de Crist pel martiri. *R/*
- Per tots els servidors de la comunió, per aquells que pregunten i treballen en favor de la reconciliació de les Esglésies, per aquells que ofereixen la seva vida per la unitat. *R/*
- Pel do de l'Esperit Sant que condueix les diverses confessions de l'Església a la comunió plena. *R/*

Déu i Pare nostre, accepteu la nostra acció de gràcies per la unitat que ja viuen els cristians; en confessar que Jesús és Senyor. Apresseu el dia del ple reconeixement mutu de les nostres Esglésies en la comunió que Vós desitgeu i per la qual ha pregat el vostre Fill. Ell que viu i regna pels segles dels segles. Amén

Dia vuitè

Dissabte, dia 25 de gener de 2025

L'espera del Regne i de la vida futura

LA CONVERSIÓ DE SANT PAU

Festa de la conversió de sant Pau, apòstol. (Solemnitat a l'arxidiòcesi de Tarragona). Tot propi. Glòria, (blanc).

Monició Inicial

El darrer dia de l'octavari de pregària per la unitat celebrem la festa de la conversió de sant Pau, apòstol de gentils i de jueus de cultura hel·lenística. Ell en la seva predicació tenia sempre en l'horitzó la resurrecció i la vida eterna. Sense la resurrecció del Crist, afirma

l'apòstol, la nostra fe seria buida i la nostra resurrecció esdevindria impossible. Donem gràcies a Déu per aquest do sense cap mèrit nostre, absolutament gratuït i corresponguem-hi amb l'alegria que ens dona l'esperança de la salvació.

Acte penitencial

Demanam perdó a Déu per les nostres actituds poc esperançades. Per la poca confiança en la victòria de Crist i en la vida eterna.

- Perquè no acabem de posar en la nostra vida l'alegria de l'evangeli, Senyor, tingueu pietat
- Perquè no expressem en la nostra relació amb els altres l'alegria de l'evangeli. Crist, tingueu pietat.
- Perquè no confiïm plenament en l'amor absolut de Déu, font de tota alegria, Senyor tingueu pietat

Que Déu, Pare de bondat, es compadeixi de nosaltres ens perdoni els pecats i ens dugui a la vida eterna... Amén.

Pregària Universal

*Preguem germans i germanes estimats, perquè amb la nostra vida siguem testimonis de l'esperança cristiana. **R/ Us preguem que ens escolteu.***

- Perquè totes les Esglésies visquin en l'interior de les respectives comunitats l'esperança cristiana en la resurrecció i la vida eterna, preguem el Senyor. **R/**
- Perquè totes les Esglésies en l'àmbit general i en l'àmbit local visquin amb alegria les relacions interconfessionals, preguem el Senyor. **R/**
- Perquè totes les Esglésies visquin amb autèntica fraternitat les relacions amb els creients jueus i musulmans i amb els de totes les altres religions, preguem el Senyor. **R/**
- Perquè tots els creients visquem amb respecte i harmonia la relació amb els agnòstics i els ateu i tots junts col·laborem per a un món més just, preguem el Senyor. **R/**

Senyor, apresseu la vinguda del vostre dia, gran i gloriós! Que l'Església sigui missatgera fidel de la victòria de Crist, el vostre Fill, sobre la mort, i una torxa per esperar el seu retorn en la glòria. Ell que viu, amb Vós ara i pels segles dels segles. Amén.

II. Celebració Ecumènica de la Paraula de Déu

Enguany la celebració ecumènica ha estat preparada per la Comunitat de Bose, un monestir ecumènic de germans i germanes en el nord d'Itàlia. En celebrar-se 1700 anys des del Concili de Nicea, aquesta celebració té, en el seu cor, el Credo de Nicea. Per a reflectir això, les lectures de les Escriptures se centren en el tema de la fe. En Bose, el ritme de l'oració configura la vida comunitària. Quan les campanes criden a l'oració, tots es reuneixen a l'església. Per això, si les condicions del lloc ho permeten, suggerim que, a l'arribada, abans que els fidels ocupin el seu lloc, siguin acollits i formin petits grups entorn de l'espai litúrgic.

La celebració continuarà amb la meditació de la lectura corresponent mentre tots els presents es desplacen cap al lloc on es desenvoluparà l'oració. D'aquesta manera la comunitat és convidada a reflexionar sobre el relat de la confessió de fe de Marta en Jesús, tal com es narra en Joan 11,17-27. En un temps de silenci, cadascun s'asseurà meditant aquesta pregunta provocativa de Jesús a Marta: "Creus això?". Com a resposta a la proclamació de la Paraula, afirmarem junts la nostra fe en una solemne recitació del Credo de Nicea. Aquest moment anirà acompanyat del gest de compartir la llum de Crist, representada per les espelmes enceses. Les espelmes seran distribuïdes i s'aniran encenent des de l'inici cap al fons de l'espai litúrgic, estenent la llum per tota l'assemblea. Romandrem en peu, junts, com a llum del món, units en un mateix amor, afirmant: "Creiem...". Al final de la celebració, les espelmes enceses es col·locaran en un recipient adequat i segur perquè cremin juntes, símbol de la crida contínua a la unitat dels cristians. Una altra característica de la celebració d'enguany és l'ús de textos d'escriptors cristians de l'Església primitiva, especialment en les oracions d'intercessió. Per a les germanes i germans de Bose, aquests escriptors són una font viva per a la comunitat. Aquests textos reflecteixen no sols la fe comuna, abans i després de Nicea, sinó també la diversitat de llenguatge, cultura i espiritualitat que va caracteritzar a l'Església primitiva. Els textos assignats al Celebrant (C) o a un lector (L) poden ser distribuïts entre els diversos representants, de les diferents tradicions cristianes presents, i resta d'assistents. L'enviament i la benedicció poden fer-se conjuntament pels ministres/representants.

Esquema de celebració

C: Celebrant

L: Lector

A: Assemblea

INVITACIÓ *(Des de l'entrada principal de l'espai de la celebració)*

C: Lloat sia Déu en tot moment.

A: Ara i sempre. Amén.

C: Veniu, adorem a Déu, el nostre Rei.

A: Adorem a Crist, present entre nosaltres, el nostre Rei i el nostre Senyor.

C: Veniu, postrem-nos davant el Senyor, el nostre Rei i el nostre Déu.

A: Sant Déu, Santa Font, Sant immortal, tingues pietat de nosaltres.

L1: Quan va arribar a Betània, Jesús es va trobar que Llätzer havia estat sepultat feia quatre dies.

Els fidels comencen a caminar cap al lloc en el qual es durà a terme l'oració.

L2: Tan aviat com Marta va assabentar-se que Jesús arribava, va anar a trobar-lo. Maria, per part seva, va quedar-se a casa.

L3: Marta va dir a Jesús: Senyor si hagueres estat aquí, el meu germà no hauria mort. Malgrat això, jo sé que tot el que li demanis a Déu, ell t'ho concedirà.

A: Jesús li va respondre: El teu germà ressuscitarà.

L1: Marta va respondre: Sé molt bé que tornarà a la vida a la fi dels temps.

A: Aleshores Jesús digué: Jo soc la resurrecció i la vida. El qui creu en mi, encara que mori, viurà; i cap dels que viuen i tenen fe en mi morirà per sempre.

L2: Ho creus això?

Pausa

L3: Ho creus això?

Pausa

L1: Ho creus això? (Joan, 11,17-26)

Pausa llarga

HIMNE

C: Fa 1700 anys, els cristians s'enfrontaven per qüestions de fe, confusions i dificultats. Més enllà d'aquestes disputes, van ser capaços de proclamar junts la seva fe amb les paraules del Credo de Nicea. Avui, com a comunitat de cristians convocats, ens reunim persones de diferents cultures i confessions per celebrar la nostra fe comuna.

C: Crist és entre nosaltres.

A: És el mateix ahir, avui i sempre.

PARAULES DE BENVINGUDA (*per part de la comunitat amfitriona*)

PREGÀRIES INTRODUCTÒRIES

A: Kyrie, eleison! Senyor tingueu pietat!

L1: Oh Creador i Guardià de totes les ànimes,
que multipliqueu la família humana sobre la terra,
que tots els pobles han de saber que vos sou l'únic Déu,
que Jesucrist és el vostre Fill,
i nosaltres som el teu poble, el ramat que alimentes.

A: Kyrie, eleison! Senyor tingueu pietat!

L2: Senyor, us preguem: sigueu la nostra ajuda.
Salveu a tots els que se senten afligits,
tingueu pietat dels desvalguts,
mostreu el vostre rostre als necessitats.

A: Kyrie, eleison! Senyor tingueu pietat!

L3: Oh, Senyor, fidel de generació en generació,
just en els teus judicis, misericordiós i compassiu,
perdona les nostres ofenses i fes-nos nets amb la vostra Veritat i guia les
nostres passes per camins de santedat i justícia.

A: Kyrie, eleison! Senyor tingueu pietat!

L4: Senyor, feu brillar sobre nosaltres la llum del vostre rostre en la pau
per al nostre bé,
Doneu-nos pau i concòrdia a nosaltres i a tots els que vivim a la terra.
Concediu als nostres governants saviesa i intel·ligència,
dirigiu el seu consell perquè puguin exercir la seva autoritat en justícia i
en pau.

A: Kyrie, eleison! Senyor tingueu pietat! *(cf. Climent de Roma [c. 35-99])*

A L'ESCOLTA DE LA PARAULA DE DÉU

Lectura de l'Antic Testament *Deuteronomi 6,4-8*

Salm Responsorial *Salm 131*

R/ Confia en el Senyor, Israel, ara i per sempre.

Lectura de l'epístola *1 Pere 1, 3-9*

Responsori

L: Gran és el Senyor, gran és el seu poder.

A: Gran és el Senyor, gran és el seu poder.

L: La seva saviesa no té límits.

A: Gran és el seu poder.

L: Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

A: Gran és el Senyor, gran és el seu poder.

Lectura de l'Evangelí

Joan 20, 24-29

HOMILIA *Silenci/ Himne/Interludi musical*

CELEBRAR LA NOSTRA FE COMUNA

Les espelmes es reparteixen com indica el Celebrant

C: Jesús va dir/ “Jo soc la llum del món”.

En moltes tradicions cristianes, durant el bateig, al batejat (o padrí) se li lliura una espelma encesa. Jesús també exhorta els seus seguidors a ser llum del món. Cadascú de nosaltres és portador de la llum ressuscitada del Crist. Rebem aquesta llum de Crist a través dels altres.

Quan tothom ha rebut la seva espelma, el Celebrant encén la primera espelma i comparteix la llum amb els més propers, els quals reparteixen la llum a tota l'assemblea.

C: Jesús va dir a Marta: “Jo soc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que mori, viurà; i cap dels que diuen i tenen fe en mi morirà per sempre. Ho creus això ?”

A: “Sí, Senyor, jo crec que tu ets el Messies, el Fill de Déu, que havia de venir al món”.

Cada persona encén l'espelma del que té al costat. En fer-ho, diuen: “La llum de Crist”. Quan totes les espelmes s'han encès, el Celebrant segueix:

C: Estimem-nos els uns als altres, per tal que amb una sola ment, confessem la fe en la qual tots vàrem ser batejats.

A: Crec en un sol Déu, Pare totpoderós, creador del cel i de la terra, de totes les coses visible i invisibles. I en un sol Senyor, Jesucrist, Fill unigènit de Déu, nascut del Pare abans de tots els segles. Déu nat de

Déu, Llum resplendor de la Llum, Déu veritable nascut del Déu veritable, engendrat, no pas creat, de la mateixa naturalesa del Pare: per Ell tota cosa fou creada. El qual per nosaltres els homes i per la nostra salvació, davallà del cel. I, per obra de l'Esperit Sant, s'encarnà de la Verge Maria, i es féu home. Crucificat després per nosaltres sota el poder de Pons Pilat, patí i fou sepultat, i ressuscità el tercer dia, com deien ja les Escripures, i se'n pujà al cel, on seu a la dreta del Pare. I tornarà gloriós, a judicar els vius i els morts, i el seu regnat no tindrà fi. Crec en l'Esperit Sant, que és Senyor i infon la vida, *que procedeix del Pare*. I juntament amb el Pare i el Fill és adorat i glorificat; que parlà per boca dels profetes. I en l'Església, *que és una, santa, catòlica i apostòlica*. Professo que hi ha un sol baptisme per perdonar el pecat. Espero la resurrecció dels morts, i la vida de la glòria. Amén.

PREGÀRIES D'INTERCESSIÓ

L1: Totes les coses van ser fetes del no-res, i el seu ésser s'enfonsaria de nou en el no-res, si l'Autor de totes les coses no ho sostingués amb la seva mà (*Gregori Magne [c. 540-604]*)

L2: Senyor de vida, rebem tota la creació de la teva mà i per la teva providència. Ensenya'ns a viure en el teu món amb cura i justícia per tot allò que has creat.

A: Creiem, però ajuda la nostra manca de fe.

L1: A això li dic fe: la llum intel·ligible que per gràcia sorgeix en l'ànima, que sosté el cor i concedeix el do de l'esperança. (*Isaac de Nínive [s. VII]*).

L2: Déu amorós, concediu-nos amb abundor el do de l'esperança en un món trasbalsat per la lluita i la discòrdia. Enforteix el teu poble afligit per l'apatia i la divisió.

A: Creiem, però ajuda la nostra manca de fe.

L1: Quina meravella, sí, acudint a Déu, professem, en primer lloc, que creiem, ja que sense això, ni tan sols la vida comunitària es pot dur a terme. (*Rufi d'Aquilea [c.344-411]*)

L2: Déu misericordiós, perdona'ns totes les vegades que, com a cristians, hem fracassat en la vida comunitària. Mou-nos a aprofundir en la fe en tu, per tal que poguem donar testimoni davant el món.

A: Creiem, però ajuda la nostra manca de fe.

L1: Que prevalgui la fe: la fe porta la ment a confiar, la fe que no ve de la lògica humana, sinó que és fruit de l'Esperit Sant. (*Basili de Cesarea [c. 330-378]*).

L2: Oh Consolador celestial, preguem per aconseguir confiar més en el do de la teva saviesa que en la intel·ligència del nostre pensament.

A: Creiem, però ajuda la nostra manca de fe.

L1: La seva llum va aparèixer i feu desaparèixer les tenebres de la presó, va santificar el nostre naixement i va destruir la mort, alliberant-nos dels grillons que ens encadenaven. (*Irineu de Lió [c.135-198]*).

L2: Senyor compassiu, feu que treballem junts per tal que allà on hi ha obscuritat i opressió, patiment i injustícia, podem portar la teva llum i la teva llibertat.

A: Creiem, però ajuda la nostra manca de fe.

INVITACIÓ AL DO DE PAU I PREGÀRIA DEL PARENOSTRE

C: Com a germans i germanes de Jesús, preguem junts amb les paraules que ell ens va ensenyar/

A: Pare nostre...

HIMNE

PREGÀRIA FINAL (de la Comunitat de Bose)

C: Déu, Pare nostre, accepta la nostra lloança i acció de gràcies per tot allò que ja uneix als cristians en la confessió i el testimoni de Jesús, el Senyor. Fes que aviat arribi l'hora en què totes les esglésies es reconeixin en l'única comunió que tu vas voler i per la que el teu fill va pregar amb el poder de l'Esperit Sant. Escolta'ns, tu que vius i regnes pels segles dels segles.

A: Amén.

BENEDICCIÓ CONCLUSIVA

C: Beneïm el Senyor.

A: Donem gràcies a Déu.

C: Que Ell, que és la nostra pau i ens ha fet un, ens concedeixi presentar-nos els uns als altres al Pare en un sol Esperit.

A: Amén.

Cant Final: Vós sou, Senyor, ma fortalesa.

La paternitat i la sol·licitud de Déu, senyor de l'univers**Lectures bíbliques:**

Isaïes 63, 15-17

Salm 139 (138), 1-3.13, 23, 24

I Corintis 8, 5-6

Lectura patristica:

De la tradició grega

Contempleu els misteris de l'amor i aleshores contempleu el si del Pare que el Fill únic-engendrat de Déu ha revelat. Déu, ell mateix, és amor i és en l'amor que el contemplem. I mentre que la seva realitat inefable és Pare, la seva compassió envers nosaltres s'ha fet mare.

[Climent d'Alexandria (ca.150-215), *Quin ric serà salvat?* 37, 1-2]

Pistes per a la reflexió

1. Com has fet l'experiència de la sol·licitud paternal i de la compassió maternal de Déu en la teva pròpia vida?
2. Què ens impedeix de reconèixer cada persona com un fill de Déu?
3. Com el fet de reconèixer Déu com a Pare de tots afecta la nostra percepció dels altres i la nostra relació amb ells?

Pregària

R/ Et donem gràcies i et lloem, Senyor!

Et beneïm, Senyor, Pare de les llums; de tu ens venen tot bé i tot do perfecte. **R/**

Tu has fet el món i tot el que hi ha, tu ets el Senyor del cel i de la terra. A tots els mortals els dones la vida, l'alè i totes les coses. **R/**

Tu has creat tots els pobles que viuen sobre la terra.
Per a ells tu has establert l'ordre del temps i els límits del seu espai. En el cor dels homes tu hi has fet néixer el pensament de l'eternitat. **R/**

Pare celestial, en la teva immensa bondat
ens dones un camí de vida per la Llei i els Profetes.
Pare misericordiós, en Jesús, el teu Fill, tu has anunciat la bona nova del Regne. **R/**

Déu de tot consol, crida'ns a seguir-te.
Per la nostra salvació, aferma el treball de les nostres mans. **R/**

Pare de tota compassió, renova la nostra fe en tu i uneix-nos en el teu amor a fi que puguem reconèixer-nos els uns als altres com a fills teus i no ser més que un. Et lloem per Jesucrist, el teu Fill únic, en la comunió de l'Esperit Sant. Amén.

Dia segon

Diumenge, dia 19 de gener de 2025

La creació com a obra de Déu

Lectures bíbliques:

Gènesi 1, 1-5

Salm 148, 1. 3.9-14

Romans 8, 19-23

Lectura patristica:

De la tradició grega

Déu no pot ser vist per ulls humans, però és vist i percebut a través de la seva providència i les seves obres. Tal com aquell que veu un vaixell tot equipat per entrar al port suposa que un pilot el guia, igualment nosaltres hem de percebre que Déu és el pilot de tot l'univers, fins i tot si no és visible als ulls de la carn, ja que és incompreensible. [Teòfil d'Antioquia (s. II), Ad Autolyicum I: 5]

Pistes per a la reflexió

1. Nosaltres creiem que Déu és present en el conjunt de la creació encara que la seva presència a vegades sigui difícil de percebre.
2. La creació és un do de Déu sotmès a sofriments, sovint infligits pels éssers humans. Com podem reconèixer millor la nostra responsabilitat en la seva conservació i la seva preservació?
3. Si podeu, passeu temps a la natura i contempleu com ens relliga al Creador.

Pregària

R/ Sigues beneït, Senyor!

Et lloem, Senyor, et donem gràcies, oh Déu! L'amor del qual és incommovible pels grans signes del teu favor i de la teva misericòrdia per tota la creació. ***R/***

Tu has fet totes les coses, tu has dit quines eren bones, car el teu esperit està en elles, i elles et pertanyen, Senyor, a tu que estimes els vivents. ***R/***

Confessem, Senyor, la teva glòria en els immensos espais estrellats de l'univers tant com en la més petita llavor de vida. / Et donem gràcies per les obres de les teves mans i per la creació de tots els homes. ***R/***

Beneït sigues per l'aire que ens dona la vida. Beneït sigues per la terra que ens nodreix.

Beneït sigues per l'aigua que ens calma la set. Beneït sigues pel foc que ens escalfa. ***R/***

Tot donant veu a tota la creació i reunint totes les penes i totes les alegries et glorifiquem i et donem gràcies.

Senyor Déu, tu has creat totes les coses i les transfiguraràs revestint-les de la teva glòria. ***R/***

Senyor Déu, Pare de les llums, fortifica els nostres cors en l'espera i l'esperança mentre que treballem per la unitat i busquem plegats l'harmonia de tota la creació. Fes que siguem llums que

brillen fins al dia de la vinguda del teu Fill en la glòria, amb tots els seus sants en el regne sens fi.

Beneït sigues ara i sempre i pels segles dels segles. Amén

Dia tercer

Dilluns, dia 20 de gener de 2025

L'encarnació del Fill

Lectures bíbliques:

Jeremies 33, 14-16

Salm 72 (71), 7.12. 16-17

Joan 1, 1-14

Lectura patristica:

De la tradició armènia

Ell ha assumit totes les passions humanes llevat del pecat. Així, ha tingut fam, ell que alimenta tots els vivents; ha tingut set, ell que dona l'agua viva als que creuen en ell; ha conegut la fatiga, ell que és el repòs dels que estan cansats; ha dormit, ell que, sempre vigilant, ha vetllat sobre Israel; ha plorat, ell que eixuga les llàgrimes dels nostres ulls. (...) S'ha vestit del nostre cos moridor, ell que és incorruptible, per suportar el sofriment que coneix el cos moridor i morir, ell que és immortal, amb el cos mortal, per alliberar-nos a nosaltres, que som culpables.

[Gregori d'Skevra (s. XII- XIII) De la veritable fe i de la conducta pura en les virtuts 15-17]

Pistes per a la reflexió

1. Com la fe en Jesús, el Fill encarnat de Déu, inspira la nostra vida i li dona forma?
2. Com heu fet l'experiència de la presència consoladora de Crist en la vostra vida?
3. Allà on veiem algú que té set o fam, que plora o que pateix, el Crist hi és present.

Pregària

R/ Glòria a tu, oh Crist. Glòria a tu!

Verb de Déu, tu t'has fet carn i has vingut a viure entre nosaltres. Has compartit la nostra vida en totes les coses. Has mort com morim tots nosaltres. ***R/***

Fill de David, esperat pels justos i els profetes, tu has anunciat la bona nova als pobres, has anunciat el temps de gràcia del Senyor. ***R/***

Tu has vingut a trencar les cadenes de la servitud, has recorregut els camins tot fent el bé, has obert a tothom el camí de la presència de Déu. ***R/***

Tu has vingut al món en la debilitat i la pobresa, amb la teva humilitat has confós els orgullosos, has fet venir a tu els que pateixen sota el pes de les seves càrregues ***R/***

Tu ets l'anyell de Déu i el nostre pastor, el servidor de Déu i el nostre Senyor/ tu, el nostre redemptor, t'has fet feble per nosaltres. ***R/***

Senyor, Déu i Pare nostre, fes que les nostres mirades es girin vers tu perquè caminem tots junts de les tenebres cap a la llum del teu rostre, revelat en Jesús, Fill teu i germà nostre, que viu amb tu i amb l'Esperit Sant ara i pels segles dels segles. Amén

Dia quart

Dimarts, dia 21 de gener de 2025

***El misteri pasqual: la passió, la mort i la
resurrecció de Jesús***

Lectures bíbliques:

Èxode 3, 7-8

Salm 16 (15), 5.7.10-11

Filipencs 2, 5-11

Lectura patristica:

De la tradició llatina

Déu el Pare, en la seva immensa misericòrdia, ha enviat el seu Verb creador que, havent vingut per salvar-nos, s'ha manifestat en els llocs mateixos on havíem perdut la vida i ha trencat els lligams que ens detenien. Ha aparegut la seva llum i les tenebres de la nostra presó han estat dissipades. La seva llum ha santificat la nostra naixença i, després d'haver destruït la mort, ha deslligat les cadenes que ens mantenien captius.

[Ireneu de Lió (v 135- v 198) *Demostració de la predicació apostòlica* 38]

Pistes per a la reflexió

1. Sabem que tots ens morirem. En què canvia la nostra manera d'abordar aquesta realitat el fet de creure que Jesús ha vençut la mort?
2. “Déu es deixa desallotjar del món i clavar a la creu. Déu és impotent i feble en el món, de manera que tan sols està amb nosaltres i ens ajuda” (Dietrich Bonhoeffer)
3. En tant que Ressuscitat, Jesús és amb nosaltres fins a la fi dels temps. De quina manera la seva companyia us encoratja en la vostra vida quotidiana?

Pregària

R/ Glòria i lloança a tu, Senyor!

Beneït sigues, oh Crist, primogènit de tota la creació:
tu ets coronat de glòria i d'honor. **R/**

Al teu nom tothom doblegarà el genoll al cel, a la terra i sota la terra, i tots els llavis reconeixeran que tu ets el Senyor. **R/**

Alegrem-nos i cantem les teves lloances, oh Crist, Fill estimat del Pare: tu ets el ressuscitat, tu ens crides a viure en tu. **R/**

T'adorem, et glorifiquem, perquè tu ets el Rei dels reis i el Senyor dels senyors: tu ens has obert el regne dels cels. **R/**

Et donem gràcies en tot temps i beneïm el teu nom:
tu ets amb nosaltres per sempre fins a la fi dels temps. **R/**

Senyor, Déu nostre, glorificant el teu Fill Jesús, ens has alliberat de la mort. Per la seva resurrecció desvetlla els nostres cors adormits, il·lumina tots els qui et busquen i fes brillar sobre nosaltres l'estel del matí, Jesucrist, el Vivent, que és Senyor pels segles dels segles. Amén.

Dia cinquè

Dimecres, dia 22 de gener de 2025

L'Esperit Sant que dona la vida i la joia

Lectures bíbliques:

Ezequiel 36, 24-28

Salm 104 (103), 24-25.27-29.33-34

Joan 3, 4-8

Lectura patristica:

De la tradició siríaca

No és correcte dir que quan pequem l'Esperit Sant se'n va, per retornar quan ens convertim. (...) De què em serveix que romangui en mi després que jo he esdevingut just? Si no habita en mi en el moment de la meua caiguda, si no m'allarga la mà i m'ajuda a alçar-me, com farà l'experiència de la seva ajuda? Quin metge, en veure un malalt que pateix una malaltia, se'n va i l'abandona per retornar a ell un cop ja està curat? No és més útil que el metge s'estigui prop del malalt en el moment de la seva malaltia?

[Filoxè de Mabbug (v 440-523) *Sobre la inhabitació de l'Esperit Sant*]

Pistes per a la reflexió

1. L'Esperit de Déu renova cada dia la faç de la terra, cridant-nos a la cooperació.
2. Quines són les fonts de joia en la vostra vida i com estan lligades a l'Esperit Sant?
3. On veiem l'Esperit Sant en acció, superant les nostres divisions i conduint-nos cap a una unitat profunda? Com podem participar en aquesta obra?

Pregària

R/ Amén, Amén! Al-leluia!

Et beneïm, Senyor, Pare de les llums; de tu ens venen tot bé i tot do perfecte. ***R/***

Tu ets l'Esperit que ha bufat sobre el rostre d'Adam:
fent de la carn humana un ésser vivent. ***R/***

Tu ets l'Esperit donat pel ressuscitat:
els nostres pecats són perdonats. ***R/***

Tu ets l'Esperit enviat en la Pentecosta:
tu has obert el camí a l'Evangelí perquè arribi a tots els homes. ***R/***

Tu ets l'Esperit que desperta la nostra pregària:
nosaltres som portats per l'amor de Déu. ***R/***

Tu ets l'Esperit de Déu estès sobre els morts:
les tombes s'obriran i els morts ressuscitaran. ***R/***

Déu i pare nostre, tu ens has revelat el meravellós misteri de la teva vida, enviant el teu Fill al món i concedint-nos de tenir part en el teu Esperit de santedat i de joia. Alegrem-nos en l'Esperit, que renova la faç de la terra i ens empeny vers la unitat. Confessem la nostra fe en tu, el Déu únic i tres vegades sant: Pare, Fill i Esperit Sant. Sigues beneït ara i pels segles dels segles. Amén.

L'Església: comunitat de creients**Lectures bíbliques:**

Isaïes 2, 2-4

Salm 133 (132)

Efesis 4, 1-6

Lectura patristica:

De la tradició llatina

L'Església és una i s'ha estès arreu, en una multitud, per creixement de la seva fecunditat. És una, com ho és la llum, per més que els raigs del sol siguin nombrosos, o com l'arbre que té moltes branques, però la força d'elles es fonamenta en les seves arrels tenaces (...) De la mateixa manera, l'Església, inundada per la llum del Senyor, escampa els seus raigs per tot el món, però és una de sola la llum que es propaga arreu, i la unitat del cos no és pas trencada, perquè l'anima un sol Esperit.

[Cebrià de Cartago (†258) De la unitat de l'Església 5]

Pistes per a la reflexió

1. L'Església és cridada a escampar la llum de Crist a través del món. Com percebeu aquesta realitat en el vostre propi context?
2. Encara que en Crist l'Església sigui un sol cos, les Esglésies estan històricament dividides. Com he sentit el dolor d'aquesta divisió?
3. L'Església, en tant que comunitat de l'Esperit Sant, dispensador de pau, és enviada per viure i escampar el missatge de la pau en el món. De quines maneres les Esglésies poden ajudar els seus membres a respondre a aquesta crida?

Pregària

R/ Senyor, escolta la nostra pregària!

En el sepulcre buit, tu has confiat a les dones la notícia de la teva resurrecció: allibera de la por tots els missatgers de l'evangeli. **R/**

En el camí d'Emmaús, tu has explicat la llei i els profetes als deixebles: obre els nostres esperits per tal que compreguin les escriptures. **R/**

A la cambra de dalt tu has fet als teus amics el do de la pau: ajuda'ns a preservar aquesta pau amb el nostre amor mutu. **R/**

A la vora del llac tu has designat Pere com a pastor del teu ramat: sostén, pel teu Esperit, els responsables de les nostres comunitats. **R/**

Dalt de la muntanya tu has reunit els deixebles dispersos abans de retornar prop del Pare: concedeix als qui creuen en tu la unitat en la fe i en l'amor. **R/**

Déu del cel i de la terra, el teu fill Jesucrist t'ha revelat com a Pare nostre i ens ha promès el do de l'Esperit Sant: fes que la teva Església superi l'escàndol de les nostres divisions per tal que puguem donar testimoni del teu camí de comunió en la unitat de la nostra professió de fe i en l'amor del servei mutu. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

Dia setè

Divendres, dia 24 de gener de 2025

El baptisme en la mort i la resurrecció del Senyor

Lectures bíbliques:

Miquees 7, 18-19

Psalm 51 (50), 1.7.10.12

Mateu 28, 16-20

Lectura patristica:

De la tradició grega

Tal és el poder de la fe en Crist, tal és l'extensió de la seva gràcia. Igual que el poder del foc, que en contacte amb una matèria aurífera allibera immediatament el seu or, de la mateixa manera, i encara més, el baptisme transforma en or les creatures de fang que renta. Aleshores l'Esperit, com ja ho va fer antigament, cau com foc en les nostres ànimes cremant la imatge de la terra i produint la imatge del cel, novament modelada, meravellosa i resplendent, com si sortís del forn.

[Joan Crisòstom (v.350- 407) Homilies sobre l'evangeli de Joan X,2]

Pistes per a la reflexió

1. Els cristians són batejats en la mort i la resurrecció de Crist. Què significa per a tu, avui, el teu baptisme?
2. El pecat ens desfigura de diverses maneres. Pel baptisme Déu ens allibera d'aquesta humiliació.
3. Malgrat les tradicions i les pràctiques eclesials diferents, com el fet de confessar "un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme" (Efesis 4,5) afecta les nostres relacions amb els altres cristians?

Pregària

R/ Et donem gràcies, Senyor, i beneïm el teu nom!

Per la teva crida a la fe pel baptisme, per la comunió que compartim en la nova aliança, per la teva presència en la santa Església. ***R/***

Pel testimoni dels cristians perseguits, per la gràcia de sofrir el seu martiri, per la seva participació en la passió de Crist. ***R/***

Per tots els servidors de la comunió, per aquells que pregunten i treballen en favor de la reconciliació de les Esglésies, per aquells que ofereixen la seva vida per la unitat. ***R/***

Déu i Pare nostre, et lloem i beneïm el teu nom. Accepta la nostra acció de gràcies per la unitat que ja viuen els cristians;

en confessar que Jesús és Senyor ja la frueixen. Apressa, t'ho supliquem, el dia del ple reconeixement mutu de les nostres Esglésies en la comunió que tu desitges i per la qual ha pregat el teu Fill. T'ho demanem en el poder de l' Esperit Sant. Amén.

Dia vuitè

Dissabte, dia 25 de gener de 2025

L'espera del Regne i de la vida futura

Lectures bíbliques:

Apocalipsi 21, 1-4

Salm 85 (84), 8, 10-12

Lluc 12, 35-40

Lectura patristica:

De la tradició siríaca

Qualsevol que viu en l'amor en el si d'aquesta creació respira la vida que ve de Déu. Mentre encara és en aquest món, respira ja l'aire de la nova naixença. És en aquest aire que els justos es delectaran en la resurrecció. L'amor és el Regne que nostre Senyor ha promès místicament als deixebles, l'aliment que menjaran en el seu Regne: "Vosaltres menjareu i beureu a la taula del meu Regne". Què hi menjaran, sinó amor? L'amor és suficient per nodrir l'home en lloc d'aliments i de begudes. És el vi que alegra el cor de l'home. Feliços aquells que beuen d'aquest vi!

[Isaac de Nínive (segle VII), Primera col·lecció 43]

Pistes per a la reflexió

1. L'amor serà la realitat del Regne de Déu. Les accions concretes de caritat fan aquest Regne present en les nostres vides.
2. Mentre vivim en l'espera del Regne de Déu, com encarnem en el món d'avui els signes del Regne que ha de venir?

3. Estem cridats a preparar la segona vinguda del Senyor. Com ens hi preparem nosaltres?

Pregària

R/ Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare!

Beneït sigues, oh Crist, primogènit de tota la creació:
tu ets coronat de glòria i d'honor. **R/**

Oh, Crist Senyor, tu que t'has fet pobre per nosaltres
i has promès que els pobres heretaran el Regne dels Cels, tu
ens omplis de les teves riqueses. **R/**

Senyor Jesús, tu que ets dolç i humil de cor
i reveles un món nou a aquells que posen en tu la seva
confiança, tu ens ofereixes la teva plenitud. **R/**

Oh, Crist Senyor, tu que t'has agenollat i has pregat amb el
rostre contra terra, tu que en la tristesa has marcat un camí de
consol, tu ets la joia de la qual res ni ningú no ens pot privar. **R/**

Senyor Jesús, tu que has despullat les autoritats i els poders
i que revesteixes els artesans de la pau amb un vestit gloriós,
tu ens transformes a imatge teva. **R/**

Oh, Crist Senyor, tu que ets misericòrdia i compassió
i que a la creu has perdonat el malfactor mort amb tu t'ho
preguem: recorda't de nosaltres quan arribis al teu Regne. **R/**

Senyor, apressa la vinguda del teu dia, gran i gloriós! En les nostres tenebres, molts homes i dones no s'atreveixen a esperar més. Protegeix la flama de la fe en el cor d'aquells que són febles i que pateixen. Que l'Església sigui un missatger fidel de la victòria de Crist, el teu Fill, sobre la mort, i una torxa per esperar el seu retorn en la glòria. Ell que viu, amb tu i amb el Sant Esperit, ara i pels segles dels segles. Amén.

El Símbol de fe

El Símbol de fe proclamat en el Concili de Nicea i completat en el de Constantinoble, II ecumènic (381) és el símbol de fe comú a totes les Esglésies i que, en la seva versió original –sense l'afegitó llatí *i del Fill*, referit a l'Esperit Sant–, és proclamat en les grans trobades ecumèniques, en celebracions entre el papa i jerarques ortodoxos, etc., i que mantenen també els grecs catòlics de ritu llatí. El text conciliar usa el plural: "creiem", "professem"; el text litúrgic (grec i llatí) usa el singular. L'incís "Déu nat de Déu" és propi del text llatí. Sobre l'Església, la nova versió oficial catalana remarca el sentit original: «I en l'Església, *que és una*, santa, catòlica i apostòlica...»

Crec en un sol Déu, Pare totpoderós, creador del cel i de la terra, de totes les coses visible i invisibles. I en un sol Senyor, Jesucrist, Fill unigènit de Déu, nascut del Pare abans de tots els segles. Déu nat de Déu, Llum resplendor de la Llum, Déu veritable nascut del Déu veritable, engendrat, no pas creat, de la mateixa naturalesa del Pare: per Ell tota cosa fou creada. El qual per nosaltres els homes i per la nostra salvació, davallà del cel. I, per obra de l'Esperit Sant, s'encarnà de la Verge Maria, i es féu home. Crucificat després per nosaltres sota el poder de Pons Pilat, patí i fou sepultat, i ressuscità el tercer dia, com deien ja les Escriptures, i se'n pujà al cel, on seu a la dreta del Pare. I tornarà gloriós, a judicar els vius i els morts, i el seu regnat no tindrà fi. Crec en l'Esperit Sant, que és Senyor i infon la vida, *que procedeix del Pare*. I juntament amb el Pare i el Fill és adorat i glorificat; que parlà per boca dels profetes. I en l'Església, *que és una*, santa, catòlica i apostòlica. Professo que hi ha un sol baptisme per perdonar el pecat. Espero la resurrecció dels morts, i la vida de la glòria. Amén.

ALGUNES FITES RELLEVANTS DE LA HISTÒRIA DE LA SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS

- 1740** A Escòcia, neix un moviment pentecostal que, amb ramificacions a Amèrica del Nord, invita a pregar per la renovació de la fe de totes les Esglésies.
- 1820** El rev. James Haldane Stewart publica "*Consells per a la unió general dels cristians fidels a la inspiració de l'Esperit*".
- 1840** El rev. Ignatius Spencer, convertit al catolicisme romà, impulsa una anomenada "*Unió de pregària per la unitat*".
- 1867** En la introducció a les seves resolucions, la primera assemblea de bisbes anglicans de Lambeth, insisteix sobre la pregària per la unitat.
- 1894** El papa Lleó XIII recomana la pràctica de l'Octavari de pregària per la unitat durant el temps de Pentecostes.
- 1908** Celebració de l'Octavari per la unitat de l'Església, una iniciativa del rev. Paul Wattson.
- 1926** El moviment Fe i Constitució inicia la publicació de "Suggeriments per a un Octavari de pregària per la unitat dels cristians".
- 1935** A França, l'abbé Paul Couturier promou la "*Setmana universal de pregària per la unitat dels cristians com Crist la vol i pels mitjans que ell vol*".
- 1954** A Barcelona, per iniciativa del rev. Gunnar Rosendal, cristians catòlics romans i protestants comencen a reunir-se per reflexionar i pregar.
- 1958** A França, el Centre "*Unité chrétienne*", de Lió, comença a redactar i difondre els textos per a la Setmana de pregària, en col·laboració amb la Comissió Fe i Constitució del Consell Mundial de les Esglésies
- 1959** El Grup ecumènic de Barcelona promou la Setmana de pregària, amb els textos publicats pel Centre "*Unité chrétienne*", de Lió, i al mateix temps edita "*Orientación e información ecuménica*", la circular suprimida per l'autoritat eclesiàstica a partir del núm. 2

- 1963** A Salamanca, primer curs d'introducció a l'ecumenisme, a càrrec de ponents del Centre "Unité chrétienne", de Lió, i del Grup ecumènic, de Barcelona.
- 1964** A Jerusalem, el papa Pau VI i el patriarca Atenàgoras reciten junts la pregària de Crist "*que tots siguin u*"(Jn 17,21).
- 1966** La Comissió Fe i Constitució i el Secretariat per la Unitat dels Cristians (avui Pontifici Consell per la Promoció de la Unitat Cristiana), de l'Església Catòlica, decideixen de preparar conjuntament els textos per a la Setmana de pregària de cada any.
- 1968** Per primera vegada, la Setmana de pregària per la unitat dels cristians se celebra a partir dels textos de Fe i Constitució i del Pontifici Consell per la Promoció de la Unitat Cristiana.
- 1984** Amb estatuts propis, aprovats per la Generalitat de Catalunya, el Grup ecumènic de Barcelona esdevé Centre Ecumènic de Catalunya.
- 2000** El Centre UNESCO de Catalunya i el Centre Ecumènic de Catalunya creen l'Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós (AUDIR).
- 2004** Barcelona, celebració al Fòrum Universal de les Cultures del IV Parlament de les Religions del Món (PWR).
- 2004** Acord entre Fe i Constitució, del Consell Mundial de les Esglésies, i el Pontifici Consell per la Promoció de la Unitat Cristiana, de l'Església Catòlica, per editar i publicar conjuntament, en un mateix format, el llibret de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.
- 2008** Celebració del centenari de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, prenent com a referent l'Octavari per la Unitat de l'Església, iniciat l'any 1908, pel rev. Paul Wattson.
- 2017** Commemoració del 500 aniversari de la reforma, els materials de la Setmana per la Unitat dels Cristians van ser preparats per cristians d'Alemanya.

Les pregàries i reflexions de la Setmana de Pregària per la unitat dels cristians per a l'any 2025 han estat preparades pels germans i les germanes de la comunitat monàstica de Bose, al nord d'Itàlia. Aquest any marca el 1700 aniversari del primer concili ecumènic cristià, que va tenir lloc a Nicea, prop de Constantinoble, l'any 325 després de Crist. Aquesta commemoració ens ofereix una ocasió única de reflexionar en la fe comuna dels cristians i de celebrar-la tal com és expressada en el credo formulat en aquell concili; una fe que, encara avui, resta viva i dona fruits. La Setmana de Pregària per la unitat dels cristians 2025 és una invitació a créixer en aquesta herència comuna i a penetrar més profundament en la fe que uneix tots els cristians.

